

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **P. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Magistrát města Havířova**
sídlem Svornosti 2, 736 01 Havířov-Město

ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Zásah Magistrátu města Havířova vůči žalobci, spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webové stránce žalovaného, a to konkrétně žalobcova e-mailu tvořeného jeho jménem a příjmením, v rámci poskytnutí informace na základě žádosti ze dne 14.7.2017, je **nezákonný**. Žalovanému se **přikazuje**, aby ve lhůtě 30 dnů od

Shodu s prvopisem potvrzuje

právní moci tohoto rozsudku odstranil ze své webové stránky <http://www.havirov-city.cz> výše uvedený osobní údaj žalobce.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 15, 184 00 Praha 8.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 4.11.2019 domáhal, aby soud prohlásil za nezákonný zásah žalovaného vůči žalobci, spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webové stránce žalovaného, a to konkrétně žalobcova e-mailu tvořeného jeho jménem a příjmením. Žalobce požádal žalovaného dne 14.7.2017 o informace, žalovaný zveřejnil na svých webových stránkách žádost a poskytnuté informace, přičemž se pokusil o anonymizaci žalobcových osobních údajů, avšak čitelnost žalobcovy e-mailové adresy zůstala neomezena. Žalobce s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 12.2.2009 č.j. 9 As 34/2008-68 namítl, že na základě zveřejněné e-mailové adresy lze žalobce kontaktovat, zveřejněním dochází k zásahu do jeho práva na ochranu soukromí. Každý, kdo si prohlíží webové stránky žalovaného, se může seznámit s tím, jak se žalobce jmenuje, jaký je jeho e-mail, co bylo předmětem jeho žádosti o informace, která může být těmi, kdo neznají motivaci k takovému dotazu, vnímána jako „hloupá“, obstrukční, případně narušující pokojný stav místního uspořádání existujících vztahů, také s ohledem na to, že žalobce podal podobnou žádost na více úřadů. Na veřejné vyvěšení žalobcova jména a příjmení lze podle něj důvodně nahlížet jako na umístění žalobce na (středověký pomyslný) pranýř za to, že si dovolil žádat o informace. Žalobce se o nezákonném zásahu dozvěděl 10.10.2019, jedná se o trvalý zásah, záhy poté podal žalovanému předžalobní výzvu. V další části žaloby se žalobce zabýval způsobem zveřejňování jeho osobních údajů na stránkách Nejvyššího správního soudu.
2. Podáním, došlým soudu 18.2.2019, žalobce navrhl, aby soud také přikázal žalovanému odstranit žalobcův osobní údaj ze své webové stránky, když žalovaný v nezákonném zásahu nadále pokračuje. Soud v souladu s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a § 95 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) jednal a rozhodoval i o tomto návrhu.
3. Žalovaný ve vyjádření potvrdil, že zveřejnil a nadále uveřejňuje na svých webových stránkách žalobcovu žádost a poskytnuté informace, když ve zveřejněné žádosti ponechal pouze údaj o žalobcově e-mailu. Žalobcovo jméno, příjmení, datum narození a adresu bydliště žalovaný anonymizoval. Žalovaný zastává názor, že e-mail není osobním údajem, samotným zveřejněním e-mailové adresy bez jakýchkoliv dalších informací nelze osobu žalobce identifikovat, ztotožnit. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal v souladu s § 82 a násl. s.ř.s. postup žalovaného a dospěl k závěru, že se jedná o nezákonný zásah vůči žalobci.
5. Krajský soud vycházel ze shodných skutkových tvrzení účastníků řízení, z nichž jednoznačně vyplývá, že žalovaný v období od 19.7.2017 dosud (do dne rozhodování soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje

v této věci) zveřejňoval žalobcovu e-mailovou adresu na volně přístupné webové stránce žalovaného.

6. Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., platného v době zveřejnění údaje o žalobci, osobním údajem (se pro účely tohoto zákona rozumí) jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Obdobně jsou osobní údaje definovány v nyní rozhodném nařízení (EU) 2016/679 („GDPR“) v článku 4 bodě 1 jako veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.
7. Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 12.2.2009 č.j. 9 As 34/2008-68 (který reagoval na úpravu v zákoně č. 101/2000 Sb., avšak jeho použitelnost i nadále není podle názoru soudu nijak sporná), *plná identita fyzické osoby v současných podmínkách technologicky vyspělé společnosti, tj. za vysokého stupně rozvoje elektronických a jiných médií, která jsou většinou populace snadno dostupná, ve své podstatě neznámá nic jiného, než možnost tuto osobu určitým způsobem kontaktovat, aniž by bylo nutno znát místo jejího aktuálního pobytu. Proto se výklad pojmu „osobní údaj“ nemůže omezit striktně jen na znalost např. rodného čísla, adresy či pracoviště subjektu údajů. Z tohoto pohledu je za osobní údaj třeba považovat i číslo mobilního telefonu určité osoby, jakkoli může být takové číslo používáno příslušnou osobou jen dočasně, a zároveň nijak nespecifikuje jeho fyzickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Prostřednictvím tohoto čísla je však možno daný subjekt v určitém časovém úseku přímo kontaktovat (což se ostatně stalo i v posuzovaném případě), a tento subjekt je tak dosažitelný a jistým způsobem určitelný, a to případně i bez znalosti jeho jména a dalších údajů, které již vazbu na jeho fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu mají.*
8. Podle názoru krajského soudu jsou výše uvedené závěry obdobně použitelné i v případě e-mailové adresy, ať již obsahuje či neobsahuje jméno a/nebo příjmení osoby – důraz je nutno položit na kontaktovatelnost subjektu údajů. Pokud tedy žalovaný zveřejňuje bez žalobcovy souhlasu jeho e-mailovou adresu, činí tak nezákonně, a není přitom podstatné, že anonymizoval ostatní žalobcovy osobní údaje. Krajský soud proto žalobě vyhověl, aniž by však sdílel žalobcův názor o jeho umístění na jakémsi pranýři a také se nezabýval posuzováním samotné žalobcovy žádosti o informace (zda byla „hloupá“ či nikoliv). Krajský soud pro úplnost uvádí, že se nezabýval ani žalobcovou polemikou týkající se činnosti NSS, když za žalovaného byl jasně označen jiný, nesouvisející subjekt, a žalobní petit nesměřoval nijak k NSS.
9. Žalobce byl ve věci procesně úspěšný, soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci náklady řízení v souladu s § 60 odst. 1 s.r.s. Za důvodně vynaložené náklady však soud považuje pouze zaplacený soudní poplatek v částce 2000 Kč, když žalobce podává obdobné žaloby opakovaně, sice vůči různým žalovaným, ale se stejným obsahem, a to již několik let, jedná se tedy o typizovanou žalobu, k jejímuž sepsu a podání a k vedení

řízení o ní není podle názoru soudu třeba zástupce z řad advokátů. Soud k tomu poukazuje namátkou na věc vedenou u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 17/2018, u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 230/2017, u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 79/2018 či u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 63/2018. Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 19. února 2020

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu